

COLLOQVIVM ALTERVM ET VICESIMVM

Persōnae: Dōrippa, Sanniō, Albīnus

Sōla in cubiculō suō Dōrippa forem clausam aspicit, tum ad fenestram apertam accēdit, unde Tiberim flūmen spectat et pontem Fabricium, quī dūcit ad parvam īnsulam in mediō flūmine sitam.

pōns pontis *m*

Dōrippa sic loquitur sēcum: “Quid iam hīc exspectō? Ab omnibus amīcīs relinquer. Quārē maneō in hāc urbe, ubi nēmō mihi est amīcus?” Tum oculōs terget atque ē cubiculō exit.

Iānitor, cui nōmen est Sanniō, Dōrippam ēgredientem interrogat: “Quō īs, Dōrippa?”

Sanniō -ōnis *m*

- 10 Dōrippa intrā limen resistēns “Ad forum eō” inquit, “Nōlō sōla manēre in hāc domō. Sī Lepidus revenit, nōlī admittere eum!”

Iānitor faciem Dōrippae trīstem aspiciēns “Numquam” inquit “tē trīstiōrem vīdī. Quid tibi est?”

vidēre
vīdisse

Dōrippa: “Nūlla fēmina mē miserior vīvit, Sanniō. Melius est mē mortuam esse quam sine amīcīs in hāc urbe vīvere!”

mē (*abl*) miserior
= miserior quam
ego

Sanniō: “Quid ais: ‘sine amīcīs’? Nūper nōn modo Lepidus amīcus, sed etiam Lȳdia amīca tua hīc fuērunt. Ipse vīdī Lepidum flōrēs tibi afferre.”

- 20 Dōrippa flōrēs extrā limen iacentēs iānitōrī mōnstrat et “Ecce” inquit “flōrēs Lepidī in viā. Nōlō flōrēs accipere ab illō virō

dare
dedisse

improbō. Nec hunc ānulum, quem ille mihi dedit, iam gerere volō.” Dōrippa Sanniōnī magnum ānulum aureum ostendit. “Ō, quam magnificum dōnum!” inquit Sanniō, “Tantum ānulum aureum numquam antea mē vīdisse arbitror. Profectō vir dīvitissimus est amīcus tuus.”

Dōrippa: “In flūmen eum iaciam!”

Sanniō: “Ain’ tū? Lepidumne in flūmen iaciēs?”

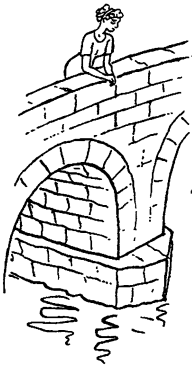
Dōrippa: “Nōn Lepidum scīlicet, sed ānulum eius iaciam in Tiberim!”

30

Sanniō: “Nōlī stultē agere, Dōrippa, moneō tē! Tantus ānulus aureus magnī pretī est. Quīn vēndis eum? Certē Albīnus, quī tabernam habet prope forum Rōmānum, magnum pretium dabit tibi.”

At Dōrippa “Dōnum vēndere” inquit “nōn decet. Nec pecūnia mē miseram cōnsōlārī potest. Ego nōn modo hunc ānulum, sed etiam mē ipsam in Tiberim iacere volō! Valē, Sanniō!”

“Manē, Dōrippa! Sāna nōn es” inquit iānitor, nec vērō puellam miseram retinēre potest. Dōrippa rēctā viā ad Tiberim flūmen it ac statim pontem Fabricium intrat. In mediō ponte cōnsistit
40 atque aquam spectat sub ponte fluentem. In speculō aquae videt imāginem suam. Puella tremēns atque horrēns oculōs claudit, deinde sē vertit ac pontem relinquit.

Quō it Dōrippa? Ad forum versus it. In viā quae ad forum dūcit Albīnum clāmāre audit: “Ōrnāmenta! Emite ōrnāmenta!”

Dōrippa ad tabernam accēdit.

“Salvē, Dōrippa!” inquit Albīnus, “Vīsne ōrnāmentum?”

Dōrippa: “Nōlō ōrnāmentum emere, sed hunc ānulum aureum vēndere volō. Quantum pretium mihi dabis?”

Albīnus, postquam ānulum in manūs sūmpsit, “Nōn magnī pretī” inquit “est iste ānulus.”

50

Dōrippa: “Quantum dabis?”

Albīnus: “Octō sēstertiōs.”

Dōrippa: “Mē dēridēs! Putāsne mē tantum atque tam pulchrum ānulum aureum octō sēstertiīs vēndere. Nōn sum ego tam stulta!”

“Iste ānulus nōn est aureus” inquit Albīnus, “Audī!” et ānulum in mēnsam iacit.

Ānulus tinnit: “Tintintin...”

Dōrippa: “Ānulum tinnire audiō. Quid igitur?”

60

Albīnus: “Nōn ut aurum, sed ut ferrum tinnit iste ānulus: est ānulus ferreus aurō operatus. Nunc vērō audī ānulum aureum!”

Albīnus ānulum aureum prōmit eumque iacit in mēnsam.

Dōrippa: “Certē nōn eōdem modō tinniunt ānuli.”

Albīnus: “Neque eiusdem pretiī sunt. Hic ānulus ex aurō pūrō factus est, ānulus tuus ex ferrō, quod tenuī aurō operitur. Bene factus est ānulus tuus, nec tamen mē fallere potes.”

Dōrippa: “Nōlō ego tē fallere, Albīne. Iam vērō intellegō Lepidum, quī ānulum ferreum mihi dedit, falsum amīcum esse. Quantī est ānulus aureus?”

70

Albīnus Dōrippae ānulum aureum gemmātum ostendit et “Hic ānulus” inquit “centum sēstertiīs cōnstat. Tālem ānulum habet amīca tua Lȳdia.”

Dōrippa: “Quōmodo Lȳdia tantō pretiō ānulum emere potuit?”

Albīnus: “Ipsa tantam pecūniam nōn habet, sed nūper ad tabernam meam vēnit cum amīcō pecūniōsō, quī nummīs numerātīs ānulum aureum gemmātum ēmit et Lȳdiae dedit.”

Dōrippa: “Facile erat amīcum Lȳdiae fallere. Cūr nōn ānulum ferreum eī vēndidisti?”

80

Albīnus: “Ego ānulōs ferreōs neque emō neque vēndō.”

Dōrippa ānulum suum capit et iterum ad Tiberim flūmen abit.

*operire
operuisse
operatum esse*

*quantū est? =
quantū pretiī
est?*

*posse
potuisse*

*vēndere
vēndidisse*